

BIGGENSTERFTE

De laatste tijd is er weer veel publieke aandacht voor de uitval van zuigende biggen. Dat geeft veel negatieve reacties over de Nederlandse varkenshouderij. Daarbij lijkt de discussie volledig voorbij te gaan aan het dagelijkse streven van elke zeughouder om zoveel mogelijk biggen in leven te houden.

Wat kunt u als zeughouder doen om de biggensterfte te beperken?

* Het allerbelangrijkste voor een jonge pasgeboren big is biest. Maar lang niet elke big haalt de norm van 200 milliliter biest. Dat kan te maken hebben met de biestproductie van de zeug, waarbij het voerrantsoen een belangrijke factor is. Maar het komt vooral doordat zwakkere biggen snel in een vicieuze cirkel komen. Door een te lange geboorte, te snelle afkoeling of door te weinig reserves kunnen biggen te zwak zijn om naar de uier te kruipen of de concurrentie aan te gaan met sterkere broers of zussen. Daardoor ontstaat er al snel een energietekort, waardoor het dier zichzelf minder goed warm kan houden, waardoor het dier nog moeilijker aan een tepel komt, waardoor het dier nog meer energie tekort komt, enzovoort.

Het is dus van het allergrootste belang om biggen te helpen om bij een tepel te komen en daar lang genoeg te blijven om voldoende biest op te nemen. En dat ook nog eens snel na de geboorte. Eventueel door de concurrerende familieleden met volle buikjes een uurtje of langer op te sluiten.

* Rust in de kraamstal is niet op elk bedrijf een gegeven. Het is echt niet goed als de zeugen meteen opspringen als er een mens de kraamstal binnentreedt. Rust is ontzettend belangrijk, onder andere omdat de zeugen in een kraamstal vaak op hetzelfde moment hun biggen laten zuigen. Het kenmerkende knorrende geluid dat een zeug produceert als de biggen aan de uier liggen, beïnvloedt andere zeugen om ook te gaan zogen. Daardoor wordt er in de kraamstal gemiddeld 24 keer per dag gezoogd. Als er in een kraamstal veel

lawaai is door een ventilator of een radio, horen de zeugen elkaar minder goed en worden de zeugen dus ook minder gestimuleerd om te gaan zogen.

* Geboortediarrée komt lang niet zo vaak meer voor als 20 jaar geleden. Dat komt onder andere door goede vaccins. Maar vooral ook doordat we veel beter zijn gaan schoonmaken in kraamafdelingen, die ook beter schoon te maken zijn. Maar wat is het schoonmaken waard als de zeugen niet goed gewassen worden voordat ze de kraamstal in gaan? Of wat is het waard als de verzorger van de biggen met zijn schoeisel van het ene naar het andere hok loopt en daarmee allerlei kiemen overbrengt? Jonge biggen zijn erg kwetsbaar, net als menselijke baby's. We zouden heel veel problemen kunnen voorkomen als we met biggen net zo schoon zouden omgaan als met baby's.

ONTWORMING

Ondanks dat er heel goede middelen voorhanden zijn om de wormbesmetting bij vleesvarkens heel klein te houden, komt het te vaak voor dat het percentage afgekeurde levers opeens heel hoog is.

Vaak is dat hoge percentage terug te leiden naar de varkens van één of twee afdelingen. En meestal is dat ontstaan omdat er in die afdeling onvoldoende ontwormd is. Of zelfs helemaal niet. Als vleesvarkens niet ontwormd worden, is een plotselinge grote stijging van de wormbesmetting in een hok het resultaat. Omdat een wormbesmetting heel hardnekkig kan zijn, kunnen meerdere opeenvolgende bewoners van het hok intens besmet raken. En dan is één keer ontwormen onvoldoende.

Kortom, het is zeer belangrijk om vleesvarkens heel consequent te ontwormen. Bij voorkeur binnen een week na opleg en, afhankelijk van de besmettingsgraad, na vijf weken nog een keer. Want als er eenmaal een gaatje is ontstaan in de beschermingsmuur die door ontworming wordt opgetrokken, is snel een heel hok voor langere tijd ernstig besmet geraakt.